

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. No 176.

Trettende Session.

45de Møde.

Fre dagen den 29de November Kl. 1.

(Forsfat.)

Tscherning (forts.): Jeg vilde ønske, det var muligt — men jeg seer ikke Muligheden deraf — gjennem denne Stemmegivning at gjøre det klart for Ministeren, at hverken et lignende Forslag eller et, der alene forlanger Tilskud i en enkelt Retning, s. Ex. til Bygningen, kan finde Indgang, men at kun et Forslag, der paa een-gang kom til en Affindelse, der endte alle disse Forlegenheder, kan være hensigtsmæssigt. Vi skulle huske paa, at dengang den Plan blev lagt, som Ministeren nu selv seer at komme bort fra, fordi han erkjender, at det er umuligt at fuldbyrde den, da var det en Prøvens Tid, da vilde man forsøge sig frem. Man skal huske, at jeg blandt Andre og Mange med mig dengang sagde: Den Plan vil ikke lykkes, vi ville ikke have Magt til indenfor den Grændse, eller jeg havde nær sagt indenfor nogenstomhelst Grændse, at holde dette Institut gaaende og i Ave, det vil steds i opadgaaende Tider bringes til at gjøre større Udgifter, end det indenfor det samme Tilskuds Omraade kan gjøre i de nedadgaaende Tider, og derpaa vil det altid trænge sig paa med nye Forlangender; men gjør Forsøget, og lad os her i dette Thing være enige om, saalænge Foretagendet gaaer, ikke at nægte vor Understøttelse. Dersom den Deel af Bygningen, der staaer tilbage, hængte sammen med Theatrets Bedrift, saaledes at Ministeren kunde træde frem og sige: Saa længe Bygningen ikke bliver

fuldført, vil Theatret ikke kunne faae sin fulde Indtægt, saa vilde jeg sige, at Forsøget endnu ikke var gjort, men jeg troer ikke, at nogen Mand, der er gaaet over Kongens Mytør for at gaae i Theatret, har seet paa Bygningen og sagt: Nei, i den stygge Bygning vil jeg ikke gaae ind. Der vil, saavidt jeg troer, ikke paa nogen hensigtsmæssig Maade kunne vindes mere Plads, og jeg skal inødegaae enhver Indvendning i den Henseende ved at sige: Der vil kunne vindes noget mere Plads for de sammenstuede Personer i Logerne, men der vil ikke kunne vindes bevem Plads for Flere, end der nu kan rummes der.

Kirke- og Underviisningsministeren: Hvad Naadigheden over Reservefonden angaaer, skal jeg med Fornøielse overslade den heel og holden til Rigsdagen, thi hvor der kun er en Underbalance at raade over, er det virkelig ikke forbundet med videre Behagelighed at have Dispositionsretten — det vil jeg gjerne indrømme. Forøvrigt forekommer det mig, at den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) væsenlig gjentager, hvad han tidligere har yttret om denne Sag, og jeg skal ogsaa derfor fra min Side indstrænke mig til at gjentage, at jeg opfatter Udvalgets Forslag som en Opfordring til at fremkomme med Begjæring om de fornødne Summer til at fuldende Bygningen. Hvis man saa vil sige Nei og vil have, at den skal blive staaende, som den staaer, saa saager den i Guds Navn staae saaledes; det vil heroe paa Rigsdagen, om den virkelig vil finde det sømmeligt eller ikke. Den ærede Rigsdagsmands andre Antydninger ere